

Arrest

nr. 195 527 van 24 november 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 21 april 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 april 2017 met referentienummer 69305.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ABDUL, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Congolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Kinshasa op 3 mei 1983.

Op 30 augustus 2010 vraagt de verzoekende partij bij de Belgische ambassade te Lumbumbashi een visum lang verblijf op grond van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 15 november 2010 komt de verzoekende partij, in het bezit van een visum type D, het Rijk binnen.

De verzoekende partij volgde studies aan erkende onderwijsinstellingen en werd in het bezit gesteld van een A-kaart. Deze A-kaart werd meermaals verlengd tot 31 oktober 2016.

In de academiejaren 2010-2013 volgde de verzoekende partij de opleiding 'Master en Sciences de la Santé Publique' aan de université libre de Bruxelles. Zij werd drie maal ingeschreven voor het 1e jaar, waarna ze deze opleiding afsloot zonder een diploma te behalen.

In het academiejaar 2013-2014 schreef de verzoekende partij zich in voor de opleiding 'Master en Urbanisme et Aménagement du territoire' aan het Institut Supérieur d'Urbanisme et de Rénovation Urbaine (ISURU). De verzoekende partij heeft daar één examen afgelegd, de overige vakken werden uitgesteld.

In het academiejaar 2014-2015 hernam de verzoekende partij haar eerste jaar van voormelde opleiding en zette vervolgens deze studie stop zonder een diploma te behalen.

In het academiejaar 2015-2016 schreef de verzoekende partij zich in voor de opleiding 'Infirmier(e) Hopsitalier(e)' aan het Institut Provincial d'Enseignement Sécundaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers. Zij zette deze opleiding in datzelfde academiejaar stop.

Voor het academiejaar 2016-2017 schreef de verzoekende partij zich in bij het Centre de formation pour les secteurs infirmier et de santé de l'acn (CPSI).

Op 3 maart 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Gelet op art. 103/2, 3° van het KB van 8/10/1981 (1) Gelet op de adviezen van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op 15.11.2016 en 26.01.2017.

*Overwegende dat de genaamde N. I. C. (...),
geboren te Kinshasa op 03.05.1983,
nationaaliteit Congo (Dem. Rep.),
verblijvende te (...),*

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren (1);

REDEN VAN BESLISSING;;

Artikel 61, § 1, 1° van de wet van 15.12.1980 ; wanneer zij rekening houdende met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt

Overwegende dat mevrouw met een studentenvisum naar België kwam op 15.11.2010 om er te studeren.

Overwegende dat zij tijdens het academiejaar 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013 was ingeschreven aan de Université Libre de Bruxelles (ULB) voor een 1e jaar Master en Sciences de la Santé Publique. Zij behaalde in deze studierichting geen eindexamen.

Zij vervolgde haar studies in het schooljaar 2013-2014 aan het Institut supérieur d'urbanisme et de rénovation urbaine' (ISURU) in een andere richting ('Master en Urbanisme et Aménagement du territoire'), waarvoor zij niet slaagde in haar eerste jaar. In het daaropvolgende schooljaar 2014-2015

schreef zij zich terug in voor de 'Master en Urbanisme et Aménagement du territoire' zonder het behalen van haar einddiploma.

Een derde studierichting ("Infirmière Hospitalière") werd aangevat tijdens het schooljaar 2015-2016 aan het 'Institut Provincial d'Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers'. Mevrouw beëindigde ook deze studies zonder het behalen van een einddiploma,

Zij legt thans een inschrijvingsattest voor aan het 'Centre de formation pour les secteurs infirmier et de santé (CPSI)' voor een paar opleidingonderdelen tijdens het nieuwe schooljaar 2016-2017.

Gelet op het feit dat haar verblijf steeds beperkt was tot de duur van de studies,

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, aan de betrokkene het bevel te geven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 61 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. Het middel luidt als volgt:

"Het artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet luidt:

« § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1 ° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens. Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1 °, kan worden toegepast. »

Indien verweerder, zoals in casu, oordeelt dat verzoekster haar studies op overdreven wijze verlengt, dan dient hij dus het advies in te winnen van de autoriteiten van de instellingen waar de student op dat moment is ingeschreven alsook van de instelling waarin hij het voorgaande jaar was ingeschreven.

Verzoekster verkreeg via haar advocaat op 21.04.2017 een kopie van het volledig administratief dossier.

In dit dossier steekt een brief van 08.11.2016 gericht aan de CPSI, de instelling waar verzoekster in het huidige academiejaar 2016-2017 is ingeschreven.

Er is echter geen spoor terug te vinden van een brief aan het "Institut Provincial d'Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège - Huy - Verviers", waar verzoekster studeerde in het vorige academiejaar 2015-2016.

Nochtans is dit een wettelijke verplichting, gelet op de bewoordingen van het tweede lid van artikel 61§1 van de wet van 15.12.1980: "moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen ».

Deze verplichting moet verweerder de mogelijkheid bieden om het al dan niet overdreven karakter van de studieduur te kunnen inschatten. Bij gebreke echter aan het vragen van een dergelijk advies, heeft de verwerende partij onvoldoende elementen die tot dergelijke conclusie kunnen leiden.

Hoe dan ook volstaat deze vaststelling om de bestreden beslissing te laten vernietigen, nu niet aan de voorwaarden van het artikel 61 van de Vreemdelingenwet werd voldaan.

De beslissing laat echter uitschijnen dat er adviezen zouden zijn verstrekt door de "academische besturen of schoolbesturen", en wel op 15.11.2016 en 26.01.2017. Over welke inrichtingen het in casu gaat, blijkt niet uit de beslissing, noch wat de inhoud van deze adviezen zou zijn. Verzoekster heeft de eer te laten weten dat zij echter geen spoor van deze adviezen kon vinden in het administratief dossier. Zodoende wordt de (materiële) motiveringsplicht geschonden: verzoekster, noch uw Raad, kunnen nagaan of de verweerder zich bij het nemen van de beslissing op de juiste en pertinente gegevens heeft gebaseerd. Verweerder maakt het uw Raad onmogelijk om haar wettigheidscontrole uit te oefenen.

Ook om die reden dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

2.1.2. Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van het toepasselijk artikel, met name artikel 61 van de Vreemdelingenwet, daar de bestreden beslissing op deze bepaling gestoeld is.

De toepasselijke bepalingen van artikel 61, § 1, eerste lid 1° en tweede lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"§ 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt; (...).

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1°, kan worden toegepast."

Zo bepaalt artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit als volgt:

"Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3, en 4, van de wet, kan de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer deze:

1° in dezelfde studierichting gedurende drie opeenvolgende school- of academiejaren voor geen enkel examen geslaagd is of gedurende de laatste vier studie jaren niet voor tenminste twee examens geslaagd

is;

2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;

3° op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig einddiploma behaald te hebben.”

De machtiging tot verblijf op grond van studies van een derdelander kan beëindigd worden als, rekening houdend met de resultaten, hij zijn studies op overdreven wijze verlengt. Uit artikel 103/2, 2° van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat de koning gepreciseerd heeft wat volgens hem een overdreven verlenging is van de studies. Bijgevolg kan de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten geven indien de derdelander-student op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen te zijn geslaagd of zonder in de loop van de laatste vijf studiejaar voor ten minste twee examens te zijn geslaagd of minstens drie verschillende studierichtingen aangevat heeft zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig einddiploma behaald te hebben.

De verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft nagelaten om een advies te vragen aan de onderwijsinstelling waar zij in het academiejaar 2015-2016 heeft gestudeerd met name “l’Institut Provincial d’Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers”.

In artikel 61, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet wordt het volgende bepaald: *“Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was. Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.”*

Hieruit blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris het advies moet inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2016-2017, dit is het academiejaar op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, ingeschreven was op het Centre de formation pour les secteurs infirmier et de santé de l’acn (CPSI). Er blijkt echter ook dat de verzoekende partij in het voorgaande academiejaar 2015-2016 ingeschreven was op “l’Institut Provincial d’Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij op 15 november 2016 het advies ontvangen heeft van het Centre de formation pour les secteurs infirmier et de santé de l’acn (CPSI). Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat op 18 januari 2017 de verwerende partij volgend schrijven aan “l’Institut Provincial d’Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers” gericht heeft:

“Chère Madame L. (...),

Je vous consulte pour savoir votre avis sur le parcours d’étude de Mme N. I., C. (...) en application de l’article 61 de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, modifiée par la loi du 15 juillet 1996 (voir lettre en annex).

Elle était inscrite pour suivre les cours de l’année scolaire 2015-2016 (2ème année infirmière hospitalière) dans l’institut Provincial d’Enseignement Secondaire Paramédicale de Liège-Huy-Verviers.

En application de l’article 61 de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, modifiée par la loi du 15 juillet 1996, je permets de vous exposer la situation de la personne précitée.

L’intéressée est arrivée au date du 15.11.2010 en Belgique dans le but d’y entreprendre des études. Veuillez trouver ci-dessous le parcours d’études poursuivi depuis cette date :

- 2010-2011 ULB 1e Master en Sciences de la Santé Publique session non réussie – AJOURNE (34.5%)

- 2011-2012 ULB 1e Master en Sciences de la Santé Publique session non réussie – AJOURNE (51.1%)

- 2012-2013 ULB 1e Master en Sciences de la Santé Publique session non réussie – AJOURNE (61%)

- 2013-2014 ISURU Master en Urbanisme et Aménagement du territoire session non réussie – AJOURNE (1 vak)

- 2014-2015 ISURU Master en Urbanisme et Aménagement du territoire pas fini

ses études

- 2015-2016 Institut Provincial d'Enseignement Secondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers 2e année Infirmier(e) Hospitalier(e) pas fini ses études

- Pour l'année 2016-2017, l'intéressé est inscrit auprès de l'établissement d'enseignement CPSI dans les unités de formation suivantes :

o Approche global des soins de base

o Sciences Biomédicales

o Approche global des soins de publics spécifiques

A la lecture de ce curriculum, il semble que la précitée prolonge ses études de manière excessive, compte tenue des résultats obtenus. Entretemps, elle a entamé au moins trois orientations d'études différentes sans obtenu aucun diplôme de fin d'études au cours des deux orientations précédentes.

L'article 58 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers exige que l'attestation d'inscription porte sur un enseignement de plein exercice ; elle peut toutefois porter sur un enseignement à horaire réduit si l'étranger justifie que cet enseignement constituera son activité principale et la préparation ou le complément d'un enseignement de plein exercice.

Pouvez-vous me faire connaître votre avis pédagogique quant à l'ensemble du curriculum scolaire / académique de l'intéressée et sur le caractère excessif ou non de la prolongation de ses études. Je me permets de vous rappeler les termes de la loi : "...

Pour rendre cet avis, l'établissement doit tenir compte des études entreprises et des résultats obtenus dans d'autres établissements ...".

Je vous saurais gré de me répondre dans les meilleurs délais et au plus tard dans les deux mois, délais prenant cours en date de la présente, par fax ou par e-mail, confirmé par lettre recommandée à la poste ; à défaut de quoi la preuve du respect du délai susmentionné peut être apportée par toutes voies de droit. Conformément à l'article précité, à l'expiration de ce délai, le Ministre peut donner l'ordre de quitter le territoire sans devoir attendre l'avis.

En vous remerciant d'avance, je vous prie d'agréer, Madame la Directrice, l'assurance de ma considération distinguée.

Pour le Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration."

Op 26 januari 2017 ontvangt de verwerende partij het advies van l'Institut Provincial d'Enseignement Sécondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers in het kader van artikel 61 van de Vreemdelingenwet. Het advies luidt als volgt :

"Cher Monsieur V. (...),

Suite à votre courriel du 18 janvier 2017, je me suis renseignée auprès de mes collaboratrices. Il s'avère que Madame N. I. (...) a été refusée en juin 2016 n'ayant satisfait aux critères légaux de réussite de l'année en cours (A.G.C.F. du 6/03/1995 modifié par le Décret du 17 juillet 2013).

Je pense qu'au vu de son parcours scolaire depuis 2010, la décision que vous devez notifié à l'intéressée est claire.

Je reste à votre disposition pour tout complément d'information et vous prie d'agréer,

Monsieur V. (...), l'expression de mes sincères salutations."

De verwerende partij heeft aldus advies opgevraagd bij de instelling waar verzoekende partij het vorige academie- of schooljaar ingeschreven was. De vraag tot advies en het advies zelf bevinden zich, in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, in het administratief dossier, zodat verzoekende partij hier kennis van heeft kunnen nemen.

De verwerende partij merkt terecht op in de nota met opmerkingen dat uit de bewoordingen van de brief van 18 januari 2017 duidelijk blijkt dat deze aan het Institut Provincial d'Enseignement Secondaire Paramédical de Liège-Huy-Verviers gericht is, terwijl uit het advies van 26 januari 2017 blijkt dat dit door voormelde instelling werd verleend.

De stelling van verzoekende partij dat er geen advies zou zijn opgevraagd, mist dan ook feitelijke grondslag.

In de mate dat zij aanvoert dat deze adviezen niet aan haar werden ter kennis gebracht, zodat de motiveringsplicht niet werd nageleefd, dient erop gewezen dat wanneer een stuk waarnaar verwezen wordt in de beslissing, niet opgenomen wordt in de beslissing zelf maar toegevoegd wordt aan het administratief dossier de motiveringsplicht op zich niet geschonden is. Het volstaat dat de gemachtigde de adviezen opgevraagd en ontvangen heeft, zodat hij met kennis van zaken een beslissing kan nemen

omtrent de afgifte van een bevel. De Raad benadrukt dat beide adviezen in het administratief dossier terug te vinden zijn, zodat de verzoekende partij er kennis van kon nemen.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 61 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. De verwerende partij licht haar middel als volgt toe:

"Het artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Uit het feitenrelaas blijkt dat verzoekster al sinds haar aankomst in België, dus thans al zeven jaar, samenwoont met haar zus H. N. N. (...) met Belgische nationaliteit, en diens echtgenoot, de heer B. J. V. M.(...).

Bovendien blijkt dat sinds 03.10.2014 ook een andere zus van verzoekster, mevrouw L. N. (...), op het adres is van verzoekster is komen wonen.

Bovendien blijkt dat verzoekster van bij de aanvang van haar verblijf tot heden financieel ten laste werd genomen door haar broer B. N. (...), van Belgische nationaliteit, die ook woonplaats heeft in België.

Tot slot blijkt dat ook verzoeksters moeder in België woont of minstens woonde op het moment dat verzoekster haar studentenvisum aanvroeg.

Verzoekster heeft zodoende een uitgebreid familiaal netwerk in België, nu zowel twee zussen als een broer hier wettig verblijven, en wellicht ook haar moeder.

Met dit gezins- en familieleven werd geenszins rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing, terwijl het nochtans heel duidelijk kan worden afgeleid uit de gegevens aanwezig in het administratief dossier.

Dit is klaarblijkelijk in strijd met de verplichtingen die worden opgelegd door het artikel 74/13 Vreemdelingenwet."

2.2.2. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, dat enkel van toepassing is bij het nemen van een verwijderingsbeslissing, luidt als volgt: *"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."*

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn. Het blijkt uit de lezing van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet of artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn dat bij een verwijderingsmaatregel moet rekening gehouden worden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkenen. Deze drie te respecteren elementen vinden eveneens hun weerklank in respectievelijk de artikelen 24 (hoger belang van het kind), 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 7 (onder meer eerbiediging van het familie- en gezinsleven) van het Handvest en tevens in artikel 8 van het EVRM.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet noodzaakt steeds een individueel onderzoek waarbij de situatie van de betrokken vreemdeling wordt beoordeeld en waarborgt dat de verwerende partij bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten en daaromtrent

een concrete afweging maakt. In zoverre rekening moet worden gehouden met het gezinsleven, vormt artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet een weerspiegeling van artikel 8 van het EVRM. Er is geen enkele reden om te veronderstellen dat het gezins- en familieleven, waarmee volgens de beide normen rekening zou moeten worden gehouden, op een verschillende manier zou moeten worden ingevuld.

Het waarborgen van een recht op respect voor het familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 EVRM. Dit familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermenswaardig familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' niet. Het is een autonoom begrip, dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93).

In beginsel heeft de bescherming die artikel 8 EVRM biedt hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 94). Het bestaan van een gezinsleven tussen minderjarige kinderen en ouders en minderjarige broers en zussen wordt zonder meer aanvaard (EHRM 24 maart 1998, nr. 40456/83, Olsson v. Zweden; no. 4694/03; EHRM 6 april 2010, Mustafa en Armağan Akin v. Turkije, par. 19). Voor het bestaan van een gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en meerderjarige broers en zussen zullen bijkomende elementen van afhankelijkheid moeten worden aangetoond, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, worden aangetoond. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat 'de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond, naast de gewone affectieve banden' (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59; EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

De verzoekende partij stelt dat ze een gezin vormt met haar moeder, doch laat na om een begin van bewijs bij te brengen dat haar moeder in België verblijft. Evenmin blijkt dit uit de stukken van het administratief dossier.

Voorts stelt de verzoekende partij dat ze een gezin vormt met haar broer. De verzoekende partij laat na om een begin van bewijs te brengen dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen haar broer en haar. Evenmin blijkt dit uit de stukken van het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt enkel dat haar broer zich garant heeft gesteld voor haar tot februari 2015.

De verzoekende partij stelt dat ze ook een gezin vormt met haar schoenbroer en zussen met wie ze samenwoont. Het louter gegeven dat personen samenwonen waarvan één persoon zich garant heeft gesteld voor de verzoekende partij, toont op zich ook geen band van afhankelijkheid aan zonder dat er nog andere elementen omtrent hun relatie worden bijgebracht gelet op de meerderjarigheid en bereikte zelfstandigheid van de verzoekende partij.

In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat ze een gezin vormt met bovenvermelde personen.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij het bestaan van een gezinsleven niet aannemelijk maakt en bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan welk belang zij heeft bij haar kritiek, nu er geen gezinsleven is, de verzoekende partij geen kind meer is en er geen gezondheidsproblemen aangetoond worden. Er is bijgevolg geen enkele indicatie omtrent "*het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land*" die ten onrechte niet zou zijn betrokken bij de totstandkoming van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en die, als dat wel het geval zou zijn geweest, desgevallend tot een andere beslissing had kunnen leiden in die zin dat geen verwijderingsmaatregel zou zijn afgeleverd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS